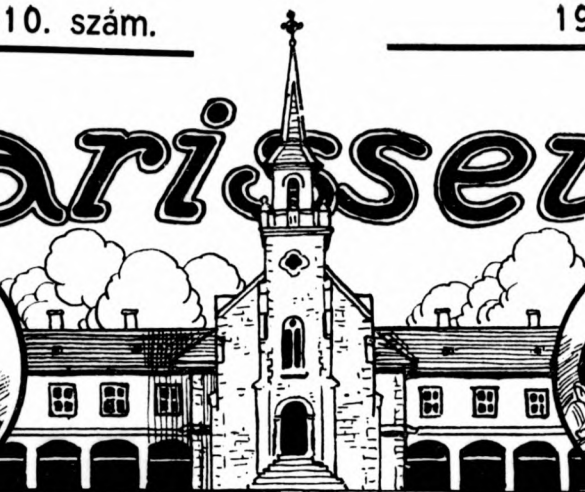

Clarisseum

1926

MARTON

KATH. PATRONAGE SZALÉZI INTÉZET HAVI ÉRTESÍTŐJE

SZERKESZTI ÉS KIADJA:
AZ INTÉZET IGAZGATÓSÁGA

RÁKOSPALOTA

ELŐFIZETÉSI DIJ NINCS
TELEFON: L. 961—03

BOLDOG ÜNNEPEKET!

A küszöbönálló karácsonyi szent ünnepekre és az újév alkalmából a Clarisseum előjárói és növendékei mélységes hála-érzelemből fakadó üdvözlötünket és legszívesebb jókívánatainkat fejezzük ki összes Munkatársainknak, jóttevőinknek és jóakaró olvasóinknak, mindnyájukért esedezve a földre szállott örök Szeretethez, hogy töltsen el Önöket legszentebb lelki örömmel, békével és boldog jóléttel.

Érdemes Munkatársaink és nemesszívű jóttevőink ez év folyamán is művünket az önzetlen, jóakaró támogatásnak és nagylelkű jótékonyságnak olyan példáival tüntették ki, amelyekre csak meghatódott lélekkel tudunk gondolni. A betlehemi szegény hajlék királyi lakója ihlette meg az Önök szívét, mikor kedvenceinek, a szegény, elhagyatott gyermekeknek gyámolítására siettek áldozatos adományaikkal, s Ő meg is fogja azt téríteni százszorosán.

A szent éjtszakában és az újév hajnalán szálljon Önök felé köszöntő szavunk és szerető ígéretünk, hogy imádságos lélekkel fogjuk kérni a gyermeki szívek kis Királyát, a béke-hozó Jézuskát, áldja meg a mi nagyérdemű Munkatársainkat és jóttevőinket. Töltsen el szívüket szent kegyelmével, hogy lelkükben még sokáig érezzék a karácsony balzsamos illatát és boldogító békéjét, és az Isten dicsőségét és a felebaráti szeretetet szolgáló magasztos munkájukat aranyozza be mindig a betlehemi csillag vezérlő fényre.

AMI NEKÜNK IS FÁJ...

Előrebocsátjuk, hogy ez a pár szó nem rekrimináció vagy szemrehányás. Mégis elmondjuk, mert úgy véljük, hogy használunk vele a szent ügynek, melynek szolgálatában állunk. Don Bosco lelke lebeg intézetünk felett s az ő szellemében akarjuk mindig vezetni; neki pedig életelve volt mennél nagyobb körben szétárasztani a szeretet jótékony melegét, mennél több könnyet felszárítani, mennél több elesett szívet felemelni. Nyitott szemmel nézzük az életet, a tobzódó fényűzés s a szemérmetlen pazarlás mellett ott látjuk az anyagi és szellemi nyomornak czernyi ijesztő nyomát s épen ezért nagyon meg tudjuk érteni a fájdalom keserű feljajdulását.

Mondhatjuk, hogy nap-nap után szívettépő szomorú jeleneteknek vagyunk a szemtanúi. — Itt egy bánatos anya jön nevelésre szoruló kis fiával s gyermeke felvételét kéri. Nincsen ugyan pártfogója, gyermeke érdekében nem mutathat fel ajánló sorokat, de a legjobb ajánló az anya szenvedést és nélkülözést eláruló arca, munkás keze s kopottas ruhája. És mégis — kérését nem teljesíthetjük, mert kérelmelhetetlen ténnyel állunk szemben: *nincsen hely!* A szegény asszony sápadt arca, amelyen előbb még a reménység gyenge sugara pihent, most az elutasító szavakra még fehérebb lesz, szemébe könny szökik s vértelen ajkán feltör a fájdalmas kérdés: Istenem, hát akkor hová forduljak, ha még itt sem hallgatnak meg!? Szívünkbe nyilallnak e szavak. Pár vigasztaló, bátorító szó kíséretében útbaigazítást adunk neki s jóleső boldogságot érzünk szívünk táján, ha megnyugodva tudjuk útjára bocsátani.

Máskor hivatalnokok, egyháziak,

bírák, minisztériumi magas tisztviselők keresik fel intézetünket levélben, telefonon vagy személyesen s mind-egyikük óhajt valakit elhelyezni: ki saját gyermekét, ki pártfogoltját, ki valamelyik rá-rászoruló hívének a gyermekét, vagy pedig a bírói úfon eléje került, a romlás, elzúllás veszélyének kitett fiú felvételét kéri.

Mily kegyetlen, fájó érzés fogja el szívünket, mikor egymásután kénytelenek vagyunk kijelenteni, hogy 140 növendékkel a létszám betelt, az intézet túlzsúfolt, nincs több férőhely. És örülünk, ha megértik és méltányolják szavunkat, viszont fáj a szívünk, mikor a beszélgetés után a másik fél elégedetlenül, haragosan teszi le a telefonkagylót azzal a gondolattal, hogy ahol elfér 140 fiú, helyet lehet szorítani a 141-iknek is. Pedig 140 is csak úgy jutott be, hogy az eredeti 100 fiú helyét folyton szűkebbre vontuk.

Mit tegyünk ilyenkor? Szemünket felemeljük az árvák felettünk virrasztó Atyjához, gondolkodunk, tépelődünk, tervezünk, hogyan kellene a mostani helyzeten segíteni.

A megboldogult Prohászka püspök írta egyizben a szalézi művekkel kapcsolatban, hogy „semmiből semmi sem lesz s a charitas sem Isten, hogy semmiből teremtsen, hanem igen áldott, fejlesztő, szaporító és növesztő erő, amely kis kezdetből is nagyot alkot. De ehhez is kell valami segítség, fölkarolás, pártolás, adomány.”

Jóleső meglelégedéssel állapíthatjuk meg, hogy a trianoni terheket viselő, gondokkal küzdő magyar társadalom nagy része felfigyelt reánk, megértéssel kíséri működésünket s tehetségéhez mérten lámogatja intézményünket. A Clarisseum alapító an-

gyala, gr. Károlyi Sándorné, szül. gr. Korniss Klára áldott szelleme indítsa meg a jobbmódú társadalom szívét, hogy támogatásával mennél nagyobb mértékben siessen eme elsőrangú

nemzetmentő és honépítő munka segítségére, mert most, mikor a határon túl ölik és pusztítják a magyart, kétszeresen fontos a csonka hazá nyomorgó ifúságának a megmentése.

EMLÉKEZZÉL, EMBER!

Közel kétezer esztendeje, hogy a világtörténelem legfontosabb, legmagasabb, legfenségesebb eseménye lefolyt. A koldusszegény betlehemi istállóban megszületett a világ

gyalok kara énekelt hálaánekét, dicsőítő himnuszt Istennek, aki határtalan szeretetében, véghetetlen kegyelmével, kiapadhatatlan könyörületességében egyszülött Fiát küldte el

Krisztus Jézus született, örvendezzünk . . .

Megváltója, a megígért Messiás, az Üdvözítő, a Fölkent, a Királyok Királya. Szalmával telerakott jászol volt a bölcsője és legelső hódolói az okatlan barmok.

De néhány perc múlva dicsőséges fényárban úszó mennyei seregek hirdették a nagyjelentőségű, örvendétes eseményt a mezőn nyájaik mellett virrasztó pásztoroknak. An-

nekünk, bűnös, gyarló embereknek. Megállt a csillag a betlehemi istálló fölött és jöttek a napkeleti bölcs fejedelmek, hogy imádják az isteni Kisdedet és lerakják ajándékaikat pici lábai elé.

Szebb, édesebb, drágább ünnepet elképzelni sem lehet, mint a Karácsonyt, az isteni Szeretet legfenségesebb ünnepét. Az emberek szívét

is eltölti e napon a szeretet és ajándékot osztogatnak egymásnak, mint ahogy Isten is nagy-nagy ajándékot adott nekik kétezer évvel ezelőtt: egy-szülött Szent Fiát. Az arcok ragyognak az örömtől; mindenki boldog ezen a szent ünnepen. Örül, aki ajándékot kapott és még jobban örül, aki ajándékot adott. Mert nagyobb öröm és boldogság adni, mint kapni. Ragyog az örökzöld fenyőfa, csillog rajta a sok aranyos-ezüstös dísz a színes gyertyácskák szelíd fényében.

Am, emlékezzél, örvendező, boldog ember! Te, aki belenézel a karácsonyfa csillogó gyertyáiba, nem látod, nem veszed észre, hogy a szeretet fájának, a földiszített fenyőágnak sötét, fekete árnyéka is van!

A betlehemi dicsőséges, menyeyei fényárban úszó istálló jászolának is volt árnyéka. Messze húzódó, de szomorúan fekete árnyéka, ami fölért egészen a Golgota tetejéig és nagy, nehéz, otromba keresztfán végződött.

Az isteni Kisded, a csecsemő Jézuska nagyon jól látta ezt az árnyékot és a himnuszt zengő angyalokra, az imádkozó pásztorokra, az ajándékozók királyokra fájdalmasan mosolygott édes kicsi szája.

Emlékezzél, te örvendező, boldog ember! A te ragyogó karácsonyfádnak is hosszú, fekete árnyéka van és ebben a sötét, fájdalmas árnyékban állnak azok az emberek, akiknek nem jutott karácsonyfa, nem jutott aranyozott dió, sem foszlósbélű, puha kalács, de talán még száraz kenyér sem! Nem akad senki az embermilliók között, aki adott volna nekik.

Én látom a csillogó karácsonyfa fekete árnyékát és abban a szenvedők, a nélkülözők, az éhezők hatalmas táborát, e tábornak is a leg-szomorúbb csapatát: az elhagyott gyermekeket, akinek a karácsony nem örömet, de fokozottabb fájdalmat

jelent, mert hisz' az egész világ boldogan ünnepel akkor, amikor ő keservesen szenved, éheznek, fázik, testileg-lelkileg egyaránt.

És kicsordul a könnyem a fényes fa alatt és sírok fájón, keserűen. Fáj a gyöngeségem, a tehetetlenségem; mert szeretnék adni, sokat, nagyon sokat adni azoknak, akiknek nincs.

Szegény vagyok. Egyéb értékes dolgom nincs, mint szeretettől túlradó szívem és imádságom. Ezt a kettőt adom tehát oda az árnyékban állónak. Szeretem őket, mint szenvedő testvéreimet a ma éjjel született Üdvözítő Jézusban és imádkozom Istenhez, hogy lágyítsa meg azok szívét, akiknek sok jutott, töltsse el szeretettel és hajlítsa azokhoz, akik nélkülöznek, éheznek és fáznak.

A szeretet szent ünnepén, boldog Karácsonykor hallgasd meg imámat, világ Megváltó Istene, Úr Jézus Krisztus, aki ma született nekünk szegényes istállóban, szalmával kibélelt nyomorúságos jászolban!

Emlékezzél, örvendező, boldog ember!

KRÓNIKÁNK LAPJAIRA.

Okt. 2. A lisieuxi rózsás szent ünnepének előestéjén kápolnánk gazdagabb lett a népszerű szent bájos szobrával. A szentély evangéliumi oldalán állítottuk fel — egyelőre ideiglenes emelvényen — de reméljük, hogy kis Terézke buzgó tisztelőinek áldozatkészsége rövidesen művészi talapzatra emeli a szobrot. A vonzó szobor körül állandóan pompázó friss virágok és illatos rózsák hirdetik a clarisseumi kápolna közönségének háláját és szeretetét a kegyelmek rózsaesőjét hullató szent iránt.

Okt. 6. A Szalézi Munkatársak clarisseumi csoportja tartotta havi összejövetelét az intézet nagytermében. Rottenbiller F. dr. államtitkár úr beszélt meleg érzéssel a keresztény karitatív tevékenység különféle megnyilvánulásairól; hangsúlyozta a szalézi munkatársak fontos szerepét a társadalmi bajok gyógyításának mun-

pat műsoros - estéllyel egybekötött nagytábori beszámolót tartott a Clarisseum színháztermében. Kavin J. dr. parancsnok vetített képekkel illusztrált tábori beszámolót tartott, a cserkészek műkedvelő gárdája pedig több humoros tábori jelenet sikeres előadásával derűs estét szerzett a megjelent közönségnek.

Rákospalota-Clarisseum. — Aho! Álmos unokái édes álmukat alusszák.

kájában, különösen a szegény, testi-lelki romlás veszélyének kitett ifjúság gyámolításával.

Okt. 18. A katolikus Nagygyűléssel kapcsolatos Eucharisticus körmeneten munkatársaink, cserkészeink és szívgárdistáink tekintélyes számban, zászlóik alatt vonultak fel s buzgó imában kérték az Úr Jézus áldását az intézet jötevőire és saját magukra.

Nov. 6. Don Bosco-cserkészcsa-

Nov. 7. A pestvidéki felső eszperesi kerület főtiszt. papsága ez évben a Clarisseumban tartotta meg a szokásos őszi összejövetelét, amelyen megjelent a megyés főpásztor, dr. Hanauer Á. István váci megyéspüspök úr is. Az intézeti kápolnában végzett adoráció után az intézet nagytermében megtartották a gyűlést. A tárgysorozatban a többi között szerepelt egy ismertető előadás a szalézi missziokról is.

Nov. 24. Váratlan, de annál kedvesebb látogatója volt az intézetnek dr. Glattfelder Gyula csanádi megyéspüspök úrnak, az ifjúság nagy barátjának és bőkezű pártfogójának személyében.

Körültekintő figyelemmel végigjárta az összes helyiségeket és meleg érdeklődést tanúsított a legkisebb dolgok iránt is. Az intézet mozgalmás életéből azonban sajnálatunkra csak keveset láthatott, mert iparos növendékeink munkában voltak, tanulóinkat pedig az iskolába szólította a kötelesség. Óméltósága többször kifejezést adott legteljesebb megelégedésének, majd a végén kegyes volt nevét beírni az intézet vendégbökönyvébe.

Dec. 4. Advent második vasárnapján bensőséges, meleg, lélekemelő örömnepet ültek a Clarisseum öreg falai között az intézet régi, sőt legelső növendékei. Életük delén álló férfiak, szürkülő hajú családapák gyülekeztek össze a kis kápolnában, hogy fölemeljék szívüket a Mindenhatóhoz, aki megadta nekik a szent kegyelmet, hogy néhány órára ismét gyermekeké lehessenek lélekben, és huszonöt — harmincöt év múlva ott imádkozhassanak megint, ahol gyermekkoruk aranyos idejében nap-nap után hallgatták a szentmisét.

Összejövetelük, találkozásuk ünnepének fényét és boldog örömet nagyban fokozta, emelte néhány immár öreg nevelőjük megjelenése. Aki pedig nem jöhettek el, azok gyönyörű levélben mentették ki távolmaradásukat. Így első sorban méltóságos Novák Lajos pápai prelátus úr, az intézet első igazgatója, akit a magas korával együttjáró testi gyengélkedése gátolt az eljövételben.

Lelkes örömben, tiszta gyermekkori szeretetben telt el a nap, amelynek folyamán a megjelentek egyértelműleg elhatározták, hogy ezentúl

minden év május 24. napját követő vasárnapon egybesereglenek a régi, kedvesen drága falak között és újra meg újra hálát adnak Istennek azért a nagy kegyelemért, hogy itt tölthették életük legboldogabb korszakát: gyermek éveiket s hogy itt neveltek belőlük igazán vallásos, erős lelkű, becsületes talpigfőrfiakat az áldott emlékű Szent Vincéről nevezett irgalmas nővérek és a lelkészek, tanárok, tanítók díszes kara.

Dec. 8. Immaculata ünnepét, a szalézi család nagy napját, minden lehető fényvel és meleg, bensőséges örömmel ültük meg. Buzgó munkatársnőink kifogyhatatlan áldozatkészsége remek kivitelű vecsernyepalásttal és új ministránsruhákkal leptek meg e napon kápolnákat.

Az esti díszünnepélyen dr. Lippay Lajos hittanár úr tartalmi gazdagságú, költői emelkedettséggű beszédben idézte a közönség elé az Immaculata csillagkoszorús, fehér alakját. Növendékeink pedig ének-és zeneszámokkal, szavalatokkal és párbeszédekkel kedveskedtek a Szepőtelen Szűzanyának.

Dec. 3-18. A múlt évi szép sikeren felbuzdulva, Munkatársnőink ez évben is szeretetvásárt rendeztek az intézet szegény gyermekeinek karácsonyi örömére. Kegytárgyak és könyvek, porcellán-és üvegtárgyak, cukorkák, karácsonyfadíszek, gyermekjátékok és finom női kézimunkák nagy választéka állott a jószívű látogatók előtt. A nemesszívű rendezők fáradságot s áldozatot nem sajnálva készítettek elő e vásárt, jártak-keltek az üzletekbe s leveleztek a cégekkel, a megnyitás után pedig lelkes odaadással és nagy hozzáértéssel végezték az elárusítás munkáját. A megnyitás napján megöltötte a termet az érdeklődő közönség, amelynek sorában üdvözölhettük Batthyány Lily grófnő óméltóságát is.

Tudjuk, hogy érdemes Munkatársnőink nem pályáznak a nyilvánosság dicséretére, de a szeretet ünnepeén s később is, hálásan emlegetik majd nevüket, kik találékony szeretetük gyümölcsét élvezték.

* * *

Az intézet **levente-élete** egyre jobban fejlődik. A leventeoktatók lelkes ügybuzgalommal és az ifjúságot felkaroló szeretettel végzik az oktatás és a tanítás fontos munkáját. Főtörekvésük, hogy az iparos ifjak szívébe belevéssék a haza szeretetét s a helyes vallás erkölcsi elveket, hogy edzett testben nemes eszményekért lelkesedni tudó lélek lakozzék, mert elsősorban erre van szükségük a jövő férfiaiának honszerző munkájukban.

* * *

A **Don Bosco szívgárdának** fájdalmas veszteséget jelentett eddigi agilis és szeretett vezetőjének távozása, akit magasabb pozícióba Visegrádra helyezett át előljáróinak bizalma. De a hűséges gárdisták nem tétováztak, hanem új vezetés mellett a régi kedvvel folytatták a munkát. Az iskolai év kezdetével fokozódott az érdeklődés a szokásos heti összejövetelek iránt és többen dicséretes vetélkedést fejtettek ki, hogy új jelölteket toborozzanak. Vasárnap délutánonkint pedig számosan résztvesznek a kápolnánkban tartott katekizmusoktatáson.

*

Szerény lapunk előállítási műterme is haladást mutathat fel. Mivel a helyiség szűknek bizonyult, bővítéshez kellett folyamodnunk s bár így fokozott erővel dolgozik a nyomdánk, a megnövekedett munkál már alig bírja elvégezni. Tervünk egy nagyobb, modern nyomdagépet beszerezni, és bízunk az isteni Gond-

viselésben, hogy talál rá módot, tehető és áldozatos lelkeket, akiknek segítségével ezt a tervünket megvalósíthatjuk s az ólomkatonák újabb ezreit állíthatjuk a hit, az erkölcs, a hazaszeretet s a szalézi eszme szolgálatába.

— ◆◆◆ —

November hónapban egy lakónk távozásával felszabadult egy lakás, melyet jelentős költséggel hálóteremmé alakítottunk át. Ezzel lehetővé vált, hogy ismét több szegény, segítségre szoruló gyermeknek tudjunk meleg otthont nyújtani. A főépületben lévő egyik helyiségben, amely eddig hálóteremnek szolgált, most világos, tágas ebédlőt rendeztünk be a növendékek számára, akik eddig megfelelő alkalmas hely hiányában, ebédlővé átalakított pinczehelyiségben étkeztek. A karácsonyi ünnepeket már az új teremben töltik s a kényelmes, barátságos környezet s a kis Jézus karácsonyi ajándékai pótolják majd számukra a nélkülözött családi fészket.

Megfontolásra méltó szavak az alamizsnáról.

A nap meleg sugarai nélkül nincs élet és növekedés a természetben; hasonlóképpen a kegyelem világában a gyarapodáshoz s virágzáshoz elengedhetetlenül szükséges az irgalmasság gyakorlása. Nélküle kihűl, megmerevedik a szívünk. Valamint a mágnes magához vonja a vasszilánkokat, hasonlóképpen vonja ránk az Úr áldását az alamizsnálkodás.

*

Mi a legnagyobb hálával tartozunk Istennek mindazért a jótéteményért, mellyel életünkben elhalmozott s még el fog halmozni. De mi az amivel mi valamilyen *ellenszolgálatot*

nyújthatunk az Úrnak? Gyakoroljuk az irgalmasság cselekedeteit, *adjunk alamizsnát a szegényeknek*, mert amit ezeknek nyújtunk, magának az Úr Jézusnak adtuk.

*

Keresztes szent Jánosnak kedvenc szólásmódja volt: Légy irgalmas saját magad iránt: adj alamizsnát! Azt akarta ezzel mondani, hogy az alamizsnával százszor inkább használunk magunknak mint a szegényeknek, mert az alamizsna által az Úr válik adósunkká.

A HÁLA SZAVA.

Bagoly S. Gérce, özv. Balázskovits J-né Bpest, Baly Gy-né Újpest, Baranyai I-né Rpalota, Bársony V. Sárvár, Beck M. Újpest, Bédi A. Rpalota, Bellai Á-né Újpest, Berta Ella Bpest, Berkeér A-né Szentés, Bihari Á-né Újpest, Binzberger Irma Rpalota, Biró István Kiskunfélegyháza, özv. Borsodi I-né Rpalota, Brecher M-né Újpest, Büttner J-né Rpalota.

Capetánó Némó Rpalota, Cseh J. Újpest, Csepregi I-né Újpest, Csermák P-né Rpalota. Dr. Darázs S. Rpalota, Dittrich I. Pilszentszlászló, Dobrovolszky V-né Újpest.

Eckermann Mária Bpest, özv. Endre J-né Rpalota, Ernszt S. Bpest,

Fábrý F. Rpalota, Ferk Julia Rpalota, Filkorn A. Rpalota, Förster O. Balozsamegyes Frank I-né Újpest, Furmann Mária Levelek.

Gál J. Rpalota, Galló Gy-né Újpest, Dr. Gallovich Gy. Tura, Géczy L. Rpalota, Gibisz Z-né Újpest, özv. Gottlieb J-né Újpest, Gribács L-né Kőszeg, Grusz E. Rpalota. G. M. Halász I. Újpest, Dr. Hamvas E. Bpest,

Hegedüs J. és E. Rpalota, Herceg Anna Bpest, Homonnay N. Bpest.

Jarosek F. Rpalota

Dr. Kavin F. Újpest, Kispartí J. Bpest, Kolibál Margit Bpest, Kovács J. Rpalota, Kovács P. Sopronhorpács.

Lappay L-né Rpalota, Letanovszky L. Kecskemét, Lezsánszky J. Nagybörzsöny, Lippay L. Újpest.

Malindovszky Gy-né Újpest, Mária Kongregáció, Szent Szív Zárda, Dr. Markovits B, Martovuszné B, Mária Ináncs, Matyák Sárika Rpalota Masson L. Vokány, Mayer F. Bakóca, Miklós A. Rpalota,

Dr. Nádaskay B. Rpalota, Nagy I-né Újpest, N. E. N. N.

özv. Opolczér E-né Újpest,

özv. Pataki Gy-né Bpest, Plebániahivatal Monor, Róm. kath. plebánia Jánoshida, Dr. Pécsi J-né Bpest, Peltendi S-né Újpest, Prácser A. Magyarpolány, Puhalek I-né Miskolc.

Ratkovszki P. Törökbálint,

Sajó S-né Bpest, Saljn E-né Újpest, Sándor Gy. Újpest, Simon V. Újpest, Slakovics J-né Rpalota, Sternfeld S. Rpalota, Schlecht V-né Rpalota, Schönfeld N. Újpest, Szabó Etelka Rpalota, Szabó J-né Újpest, Szakácsi Lidia Rpalota, Szakáll B. Újpest, Székely S. Kecskemét, Szekuli P-né Bpest, Szilvay I-né Újpest, Dr. Szőcs J. Rpalota.

Tichy G. Rpalota, Tikubel Lujza Bpest, Tóth J-né Rpalota, Törzs K. Rpalota, ifj. Törzs K. Rpalota, Tum Borbála Bpest,

Ungváry J. Rpalota.

Varga F-né Rpalota, Varga R. Győrszabadhegy, Vaszy Gy-né Bpest, Wágner M. Rpalota, Walther A. Rpalota, Wlossák B. Bpest.

Természetben adakoztak:

Ruhanemű: Almási A. Bpest, Belcsik Simon Újpest, Bonyhádi L. Újpest, Dr. Darázs S-né Rpalota, De La Casse F. Rpalota, Fodor Z-né Szolnok, Goda A-né Rpalota, Gróf Júlia Újpest, Horn F-né Rpalota, Hunyadi E. Rpalota, Dr. Joó I-né Nagykőrös, Kovács J. Rpalota, Lappert E. Rpalota, Laurencsik B. Újpest, Lelovics J-né Rpalota, Lukátovics Gy-né Bpest, Magyar Irma Nagykőrös, Márton Matild Újpest, Máty J-né Újpest, Máthé Á. Rpalota, Miklós J. Rpalota, Mlady Cy-né Újpest, Nagy Gy-né Rpalota, özv. Németh J-né Rpalota, özv. Németh J-né Rpalota, Romlener O. Rpalota, Sibelka St. Rákospalota, özv. Stein Albertné Újpest, Stern E. Rpalota, Szabadka J-né Rpalota, Szabó Gy-né Nagykőrös, Szarvas Gy. Újpest, Székely S. Kecskemét, Szulcsik E. Újpest, Takács L-né Rpalota, Tausér A-né Rpalota, Tóth J-né Rpalota, özv. Tóth P-né Rpalota, Trapp J-né Rpalota, Wagner Vilma Rpalota, Zsukovszky A-né Újpest.

Élelmiszer: Bárdi J. Rpalota, Csörgő L-né Nagykőrös, özv. Domanyek M-né Rpalota, Ebedli Gy-né Rpalota, Kasnik J-né Rpalota, Mezei J. Rpalota, Szakácsi Lidia Rpalota, Tóth J-né Újpest, Török K-né Rpalota, Vargáné Rpalota.

Könyvek: Bendé Sárika Újpest.

Gyertya: Roch Ödön Újpest.

Egyéb: Baranyai I-né Rpalota, Fülöp F. Rpalota, Herceg M-né Rpalota, Koiss Géza Bpest, Szekuli P-né Bpest.

A Szal. Munkatársak clarisseumi csoportja január 5-én d. u. 5 órakor jön össze havi konferenciára az intézet nagytermében.